

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 v za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 krona, za četrt leta 2 kroni; ista naj se pošilja Upravništvu „Domovine“ v Celju.

Shod obrtnikov.

Iz več strani se nam izraža želja, naj bi se shod obrtnikov ne vršil, kakor nameravano, 2. svečana, ampak pozneje, pa gotovo še pred Veliko nočjo. Vse to zaradi tega, ker se na raznih krajih na svečnico nastavljajo večje prireditve, ki bi odtegnile shodu udeležence, o katerih bi bilo prav želiti, da ne izostanejo. Vpoštevati je tudi, da za tak shod treba mirnega preudarka, če se hoče, da bo početje uspešno.

Nekaj drugega je pa, kar se v tem oziru lahko nemudoma prične. Možje, ki se za stvar zanimajo in ki imajo razum za isto, naj bi razvijali svoje nazore o načinu te organizacije po časopisju. Ako bi se različne misli izvedele že naprej, prišlo bi se svoječasno mnogo prej in gotoveje do sporazumljenja.

Ta shod namreč ne bi smel biti samo neki nov vzpodbudljaj k izvrševanju gesla „svoji k svojim“, priti moramo do gotovejših in stvarnejših zaključkov. V ta namen nam pa treba razmere dobro proučiti, da se ne bode porabil čas in delo za načrte, ki bi stvari lahko k večjemu navidezno in začasno zagotovili uspeh. Skušnje, dobljene z neuspehom konsumnih društev, morale bi nam biti nauk, kako nevarno je, udati se nadam, katere nimajo podlage v železnih in težko izpremenljivih zakonih. S tem ni rečeno, da naj se vse prepusti svoji usodi, ki bode take boje sama ob sebi najzanesljivejše rešila. Ne! Gotovo se da s sistematičnim in vztrajnim naporom čisto tok čelaga gospodarstvenega vrvenja napeljati v strujo, ki naj tudi v političnem oziru slika celih dežel preosnujejo.

Gospodarstvena politika je dandanes skoro izključno odločujoča za tesnejše ali rahlejšje stike celih držav. Ni dvoma, da se isto načelo lahko uveljavlja tudi v manjših okvirih. Gotovo je tudi krajevna gospodarstvena politika ne le umestna, ampak tudi potrebna. Nikdar pa ne pelje k uspehom, ako se postavi na stališče in se posluži korakov, s katerimi bi se hotelo na umeten način razveljaviti neupogljive, na stoletnih izkustvih temelječe naprave.

Kakor je pred kratkim neki naš dopisnik popolnoma pravilno opozarjal, treba se bode našemu obrtništvu poslužiti že obstoječih zadrug oziroma osnovati zadruga na podlagi združne organizacije, za katero je že dan okvir, za katero se pa Slovenci do zdaj nismo menili. Tu bode treba razmere, število naših ljudi in pogoje za obstoj takih zadrug natančno proučiti, tako da bi se na shodu moglo govoriti in sklepiti o konkretnih predlogih. Najlepša prilika, o vsem tem premišljevat in delati priprave, podala se bode z razpravami o vsem tem po časopisju. Marsikaj se bode predlagalo, pa marsikaj se bode moralo kot nespremenljivo zavreči. Da se pa naknadno, po storjenih sklepih, ne bodo začeli oglašati izrazi nezadovoljnosti in napadi, delajmo na to, da se stvar že zdaj pretresa in da se utemeljen nazoru uvažujejo.

Omeniti smo zadnjič tudi, da bode morala biti naša skrb, sestaviti imenik vseh narodnih poštenih obrtnikov. V kaki obliki in na kak način bomo skušali na podlagi istega stvar obrtništvu pospešiti, to bode predmet poznejših

sklepov. Vsekako je pa potrebno tu imeti natančne podatke iz vseh krajev in točna in zanesljiva poročila. Za vse to je pa najprimernejši čas baš sedaj. Sestavke take vrste bode „vse-slovensko obrtno društvo v Celju“ rado spreje malo, da se uporabijo. Začnimo torej za zdaj vsaj s statistiko v tem oziru.

Zapisi smo vse to, da se stvar ne pozabi, ampak da se poprimemo res priprav, ki bodo imele uspeh, ako imajo vsi narodno misleči možje v ti zadevi dovolj dobre volje in če se ne bode dalo prostora samo frazam, ali pa še morebiti celo strankarstvu, ki je vsako uspešno podjetje na Slovenskem ohromilo. Slovensko obrtništvu na Štajarskem se mora združiti v trdno falango, ki bo zaščita obrtniških in posredno naših narodnih teženj.

Napake naše lesne trgovine.

Da je naš narod tako malo razvit in samostojen, temu med drugimi ni mala krivda ta, ker je njegova trgovina že od davnaj večinoma v tujih rokah. Kakor je razdeljeno njega ozemlje v mnogo pokrajin, še bolj je raztresena moč njegovih življev, to je pridelkov, kateri teko na vse strani iz njega v — tuje žepove. Ves blagostan od nas, nam pa ostane le samo revščina. In kdo je temu največ kriv? V precejšnji meri mi sami!

Poglejmo natančneje: Vprašajmo ponosnega Gorenjca, kam oddaja on svoje lesno blago? Odgovoril bode, da kar ga je mogoče spraviti k Savi ali železnici ondi, to vse gre na Hrvaško, oziroma Srbsko, katera pot je menda za naše lesotrštvo še najboljša. Cene so primerno visoke in še precej stanovitne so bile do zadnjega časa, dokler se tudi ondi niso pojavile razne homatije. Po novih železnicah in parnih pilah jelo se je izdelovati in dobivati lesno blago iz gornje Ogrske in Galicije, katero je napravilo kmalu jako občutljivo konkurenco našemu blagu. To so hitro čutili naši „flosarji“, vozeči les v prej znana jim pristanišča, v Oseku, Belemgradu, Pančevi, Lom Palanki itd. Kmalu je živahnost one trgovine otrpnila in le posamezniki so še, kateri se še upajo z blagom na to daljno pot.

Toda ta napaka ni nastala slučajno, kakor morebitna iznajdba kakega zlatega rudnika, temveč prevzetje trgovine ob Donavi, to je bil očitno že prej dobro preračunjen načrt židovstva na Ogrskem. Njemu so se jele cediti sline po monopolu trgovine na jugu, zato je začelo s početka s konkurenco z omenjenim gališkim blagom, dokler ni večinoma dosegla svojega namena. Da ji gre to tako naglo po sreči, je vzrok tudi to, ker ji je ogrska vlada povsod na roko, bodi si pri železnicah z raznimi olajšavami, pri nakupu novih „planin“ za posekanje, pri stavljanju novih železnic itd. Še lani se je čulo, da je neki žid kupil v Bosni neko velikansko pogorje, kjer bode stavljal več parnih pil (žag), da se bode v ta namen na ono stran gradila nova železnica, katera bode blago izvažala na obdonavske trge in tam delala konkurenco. Tako se je poročalo celo v sovražnih nemških listih in vse križem se je čudilo, je-li res naša vlada slepa, da posameznim „izvoljencem“ na ljubo in tako obširni trgovini na kvar daje take koncesije.

Iz imenovanih okolščin je razvidno, da ne more uspevati trgovina naših Gorenjcev, Savinjanov in bližnjih rojakov na imenovano stran. Da bi imeli varstva in znanje preko teh homotij doli v Srbijo, Bolgarijo, do Črnega morja, zato smo pa žalibog preslabi, oziroma v ondotnih krajih premalo znani.

Odlagamo torej zopet rajši bližje, kjer so se ustanovile že mnoge nove tvrdke. Žalibog da mnoge izmed teh niso popolno zanesljive, kar je večjega, je pa vse v židovskih rokah. Tako nas je v nekaj desetletjih objel židovski vpliv popolnoma in spravil našo lesno trgovino v svojo malho.

Toda to še ni vse! Ne samo da zunaj naših mej gospodari žid v trgovini, utaboril se je celo med nami. Mnogim so znani takozvani „ptujski sejmi“ za les, namreč ob Jurjevem, Ožbaltovem in Katarininem. Ti sejmi so že stari in so ob svojem času lepo uspevali. Tjakaj so pripeljali na „flosih“ ali vagonih naši rojaki ob Dravi iz Koroske in Pohorja raznovrstnega lesnega blaga pa kaj prijateljsko tržili z brati Dolinci. Blago se je oddajalo iz prve roke kmeta naravnost v v roko drugega kmeta. Večkrat se je godilo to tudi z menjavo pridelkov. Razume se lahko, da je bila ta kupčija najbolj naravna in poštena, v zadovoljnost obeh.

Toda tega ne more trpeti židovska zavist. Da zapreči ta preveč domači sejm, posadi se v sredino njega — žid, kateri s svojo prirojeno lokavostjo vjame kmalu kalinov vse polno v svoje mreže, dokler jih ne oskubi vsaj v toliko, da mu morajo biti skoraj vsi poslušni. Zlasti ob času, kadar zbog slabe letine nimajo Dolinci denarja, ali če se blaga na sejm pripelje v izobilju, takrat je za žida pšenica v cvetju. Po slepi ceni odkupi poljubno blago, v zavesti, da mu nihče ne more konkurirati, v ostalem pa opazuje, kako hirajoča trgovina med sejmovalci medli, na kar „iz usmiljenja“ še morda osvobodi kakega Gorjanca nadležnega bremena.

V prvo so oškodovani le ti, ker so s stroški preobloženi spravili blago na trg in oddati morali po slepi ceni, v drugo pa še bolj prebivalci na okolu, kateri hodijo razun sejmov kupovat skozi celo leto blago k — židu. Znano je, da boljše blago ta odpošlje v daljne kraje, domačini se morajo zadovoljiti za visoko ceno z ostanki.

Ali temu ni pomagati? Upamo, da je, vendar je k temu treba malo drugačne podjetnosti, kakor pa se kaže v Ptujju in njega okolici. Ondotni kmetje so namreč kaj plahi in nezaupljivi, da si ne upajo začeti le male akcije. Ako bi se jih združilo več v nekako zvezo, katere namen bi bil, nakupiti ob sejmih več blaga in to shraniti v lastno skladišče, imeli bi za se, pa tudi za oddajo sosedom za celo leto dosti poštenega blaga. Sprva bi bila to konkurenca proti židovu, ali ko bi se enkrat naprava ukoreninila, delala bi v obilni meri za ljudski blagor.

V teh kratkih besedah smo si ogledali le nekoliko razmere naše lesne trgovine proti jugu ali vzhodu. Upamo, ko dobimo še več podatkov o tej stroki tudi na drugih črtah, da bomo mogli poročati in razjasniti še marsikaj, kar je bilo še od nekdanj in je glede trgovine tako rado zakrito. Resnico na dan, da izve ubogo ljudstvo, kam se pretaka in kje se zvrtača breme njegovih žuljev!

Celjske in štajarske novice.

— „Celjsko pevsko društvo“ nam javlja, da v nedeljo, dne 24. t. m. ne bo predstave, pač pa bo predstava dne 2. svečana, kakor je že bilo javljeno.

— **Odlikovanje.** Gosp. Josip Jagodič, knjigovodja železne trgovine „Merkur“ v Celju, udeležil se je tekmovalne razstave izložb, katero je priredilo društvo avstrijskih trgovcev na Dunaju, ter prejel za vposlano skico izložbe sveč častno diplomu. Diploma s skico je izpostavljena v izložbi Vaničeve trgovine v Narodnem domu.

— **I. občni zbor „Zveze slovenskih štajarskih učiteljev in učiteljic“** bo po sklepu upravnega odbora z dne 6. jan. t. l. v torek po veliki noči dne 5. aprila t. l. v Celju. Spored in vse drugo se naznani pravočasno.

— **Plesni venček „Slovenskega delavskega podpornega društva“** v Celju. Kar je res, je res. Tako prijetno po domače se še nismo kmalu zabavali, kakor prošlo soboto v „Skalni kleti“. Nismo zastoj poudarjali, da je „Slov. del. podp. društvo“ najpriljubljenejše med našimi društvi, kajti udeležba pri plesnem venčku je pokazala, da se nismo zmotili. Ako izvzamemo dame naših odličnejših slojev, moramo reči, da nismo skoraj nikogar pogrešali. Vsi so se odzvali vabilu in prišli, da se povesele med onim delom našega občinstva, katero ima tako redko kedaj priliko, da se povesele, med našim delavstvom. Oddelek narodne godbe je neumorno sviral do ranega jutra. Med posameznimi plesnimi točkami in odmorom pa je društveni pevski zbor zapel nekaj pesmi. Zabava je bila popolnoma neprisiljena, domača, da je gotovo vsak udeleženec odhajal z zadovoljstvom, da je preživel lep večer. Pripomnimo naj še, da je več udeležencev visoko preplačalo vstopnino, med temi gg. dr. Hrašovec, Lončar in Anton Koštomaj po 10 K, mnogo njih po 2 ali 1 K, nekateri neudeleženci pa so poslali vstopnino, za kar jim bodi v imenu društvenega odbora tem potom izrečena najsrčnejša zahvala. Pohvaliti moramo izborno postrežbo gostilničarke „Lojzke“, kar je gotovo tudi dokaj doprineslo k občemu zadovoljstvu. „Slovenskemu delavskemu podpornemu društvu“ pa odkritosrčno častitamo na tem tako dobro uspelem večeru. Naj bi nas zopet kmalu združilo ob podobni priliki.

— **Nekaj smo izvedeli,** toda ne še vsega, preveč skrivajo namreč naši gg. trgovski uslužbenci. Tupatam ti še kdo kaj malega pove, ali prav gotovega pa le ne. No, toliko pač vemo, da bo v nedeljo dvorana v Narodnem domu dobila vse drugačno lice. Kolikor moremo sklepiti po zdajpazdaj vjetih namigih gg. aranžerjev, bodo dekoracije izvedene v popolnoma enotni smeri, trgovski namreč. Kako se pač to misli, še nismo mogli izvedeti. Gotovo pa bo nekaj izvenrednega. Obenem se nas je naprosilo, da še enkrat opozorimo slavno občinstvo, da se v slučaju, ako bi se bilo pri razpošiljanju vabil koga nevede in nehote prezrlo, dotični obrne na pripravljalni odbor ali naše uredništvo, da se mu pripošlje vabilo. Ne maramo ravno reči, da smo radovedni ali mika nas pa le vedeti, kaj nas vse čaka pribodnje nedeljo. Hm, no, počakajmo, bomo že videli.

— **Plesne vaje.** Tudi letos priredi celjska čitalnica svojim članom plesne vaje in se je prva že vršila včeraj pod vodstvom g. dr. Dečkota. Pribodnja vaja bo v četrtek ob 8. uri zvečer in se vsi člani k taisti najvljudneje vabijo.

— **Na pustno nedeljo,** t. j. na dan 14. februarja priredi društvo „Celjski Sokol“ maskarado v čitalniških prostorih Narodnega doma. Iz „devete dežele“ se bomo prestavili letos na egiptovska tla in prebili „Eno noč v Kairi“. Dekoracije prevzela sta gg. Matija Benčan in Jurij Detiček. Tudi se pripravljajo najraznovrstnejše skupine in glas gre po deželi, da nas bodo presenetili tudi celjski „Samci“ na originalen način. Sploh je zanimanje za to prireditve „celjskega Sokola“, ki je že nekoliko let bila najznamenitejša plesna veselica, letos posebno velika in nam je mnogobrojen obisk iz cele širje celjske okolice zagotovljen. Vabila se bodo v najkrajšem času razpošiljala. Torej pustno nedeljo na veselo svidenje v „Kairi“.

— **Pri bodočem porotnem zasedanju** je določen tudi deželnosodni svetnik gosp. Alojzij Gregorin za namestnika predsednika porotnih obravnav.

— **Poštni nabiralnik na celjskem kolodvoru.** Končno je uprava naše c. k. pošte vendarle uvidela potrebo poštne nabiralnika na celjskem kolodvoru. Do pred kratkim so kolodvorski uslužbenci še zahtevali peronsko vstopnico, ako je kdo hotel oddati pismo v nabiralnik na peronu, dokler ni namestništvo izreklo odločilne besede, da je v takih slučajih vstop na peron prost. Sedaj je poštna uprava napravila nov nabiralnik pred vhodom na peron, kar je gotovo mnogo pripravnejše za občinstvo.

— **Učiteljeva klopota pred sodiščem.** Svoj čas smo poročali, da je učitelj obrtne šole v Celju, Josip Horwath, udaril učenca iste šole, Franca Marovta, z roko po obrazu, da mu je odbil zob. Zdravnika dr. Negri in dr. Gollitsch sta izjavila, da se je to moglo zgoditi le, ker je bil zob tako šibek, oziroma gnil. Po njihovem mnenju ni bila klopota in izbitje zoba nikaka telesna poškodba. Horwath je bil oproščen. Sodil je — dr. pl. Ducar. Zastopnik državnega pravdnštva je prijavil priziv.

— **Kako znajo naši Nemci „novoslovensščino“.** Na naš članek o zavoženem celjskem mestnem gospodarstvu smo prejeli razglednico, ki je prav gotovo izšla izpod rok kakega celjskega „Nemca“, ki nas je hotel za naše opravljene primetbe k poročilu o mestnem proračunu nekoliko vščipniti. Prepričan naj bo dotičnik, da nas ni niti najmanj zadel. Razglednica pravi takole: „Srečno novo leto! Živio! Škoda da je Kosem u luknji, on bi mogel mestne finance v red spraviti, en par let znamo že še v mestu tako naprej birtvati, če pride potlej polom, kakor vi pravite, bomo pa Kosema enoglasno izvolili za mestnega kasirja, (boljše bi bilo poklicati graške nemške mestne očete, kateri bi morda seboj prinesli v graški mestni občini izginolih 750.000 K in bi s to vsoto lahko celjske mestne finance v red spravili. — op. st.) kadar čez pet let spet pride na frišni zrak, do tistega časa bomo pač fretali kolikor mogoče, da se baraka ne podere. X. Y. Z.“ — Nam se pač zdi, da bodo naši mestni očete brez Kosma kot mestnega „kasirja“ s svojim „fretanjem“ in „birtvanjem“ spravili mestne finance v — „red“.

— **Pasji kontumac.** Celjsko okrajno glavarstvo je odredilo za mesto Celje in celo občino Celjsko okolico pasji kontumac za nedoločen čas, s čimer stopijo v veljavo določbe okrajnoglavarstvenega odloka z dne 14. decembra 1901, št. 52. 136 (Uradnega lista št. 52 iz l. 1901).

— **Javna zahvala Slavno „Pevsko društvo“** v Braslovčah, je blagovolilo darovati za tukajšnje „šolsko kuhinjo“ 10 K. Za ta dar se podpisana najtopleje zahvaljujeta.

Josip Stritar, prov. šolski vodja.

Josip Omladič, načelnik krajnega šol. šveta.

— **Konjiško učiteljsko društvo** je zborovalo v četrtek, dne 7. januarja t. l. v prostorih slovenske petrazrednice v Konjicah. Gosp. predsednik je želel vsem udom, tudi tistim, ki niso prišli, srečno veselo Novo leto, želel pa tudi, da bi se društveniki intenzivneje udeleževali zborovanj, kajti ravno zadnje volitve v cenilno komisijo so jasno pokazale, kako malo solidarnosti je še med učitelji, kako živa je torej potreba skupne stanovske organizacije. Naglašal je, da naj nam novo leto tudi prinese novih čilih moči, da bomo tako lahko delovali še vsi v povzdigo učiteljstva, v blagor šolstva in v prid milega našega nam naroda. Nato je podaval gosp. J. Gosak o biološki metodi prirodopisnega pouka. Prišla je še na spored cela vrsta zanimivih stanovskih in šolskih razprav, o katerih se je vnela prav živahna debata. Ali neka mora nas je tlačila; vsi smo se čudom čudili, da se od približno 12 učiteljic okraja udeležujete zborovanja samo dve. Vsa čast tema, ki ne izostanete niti enkrat. Ali čislane gospice učiteljice, smatrate li društvo za naš špecijski šport? Pač žalostno, da zahtevajo od društva edino le zabavo; ta nam ne more biti edini smoter, ona nam je le slučajni navržek. V društvu se vendar deluje za učiteljstvo vsega okraja, saj uživajo dobiček vsi, omenjam le odpravo III. plačilnega

razreda. Nikakor ni častno, puščati trud le drugim, da izbojuje dobrote tudi za — trote. Torej, ako vam je na tem, da kaj dosežemo, udeležite se polnoštevilno, kdor še ni ud, naj pristopi; nihče naj ne poreče, da bodo brez njega še opravili! Mlačneže in malomarneže bomo trdo prijeli. — Pribodnje zborovanje je zopet v Konjicah prvi četrtek marca meseca.

— **Laško.** Dne 7. t. m. so našli soprogo tukajšnjega mizarskega mojstra, Karolino Šket, mrtvo v vodnjaku. Sodi se, da se ji je pamet zmešala in da je potem sama skočila v vodnjak. — Isti dan so se fantje stekli in enega tako hudo ranili, da so ga morali prepeljati v celjsko bolnico.

— **V Mrčinseli** so v občinski odbor izvoljeni sledeči možje: V I. razredu: Janez Kozole, Mihael Ajdovnik, Martin Šoln, Anton Ribič, Franc Ivačič in Janez Zakšek; v II. razredu pa: Janez Bračun, Anton Šusterič, Franc Žvar, Martin Cerjak, Alojz Božičnik in dosedanji župan Franc Dušič. Kazalo je, da bodo volitve viharne, a bile so dokaj mirne, v kljub agitacije Martina Vračuna, kateri je po šestdnevni agitaciji dobil ogromno število — še — celih šest glasov. Da, da, za Mertinčka ni več stolčka v občinskem odboru, dasiravno zlobni jeziki govorijo, da je poln duha. O isti osebi bomo še govorili, ki je priporočala te duhovite možje.

— **Iz Oplotnice.** Ker so naše zadnje občinske volitve naše posilnemce tako razburile, da si še zdaj svojo žalost in jezico hladijo v „Štajercu“, torej ni čuda, da so bili na dan volitve tako zmedeni od žalosti, da so namesto svojih odeli hiše svojih nasprotnikov v črno žalno barvo. Zvečer se je pa zbral cvet naše Germanije ter je z glasnim vriščem in piskanjem dajal duška svoji žalosti in jezi. Soprog narodnega trgovca jih je sicer mislila potolažiti s škafof vode po njih glavah, a so jo še pravočasno junaško popihali. Slovenci pa smo zopet imeli priložnost spoznavati toliko hvalisano nemško oliko.

— **Mariborske novice.** Dne 3. t. m. je priredilo Bralno društvo „Maribor“ v dvorani mariborskega „Narodnega doma“ igro „Na Osojeh“. Kakor nam poroča naš poročevalec, je bila sicer dvorana polna preprostega naroda, a s strani inteligence je bila udeležba jako, jako pičla, ker se ne razumeta „Maribor“ in „Čitalnica“. Upajmo, da se ta nesloga kmalu poravna. — Na mariborskem poštnem uradu znajo izborno slovensščino. Nekdo je oddal pošiljatev „Upravništvu Ljubljanskega Zvona“, a uradnik mu je dal po trdilo za „Ljubljansko zvono“. — Vročekrvnost je najglavni znak nemškega „burša“, in zato se zdi tem gospodom neobhodno potrebno, da si tupatam nekoliko puščajo, kajti par onh brazgotin na licu je za „burša“ najlepše na svetu. Seveda pa je zato treba zgodnje vaje, in vaje so imeli tudi bodoči „burši“, mariborski nemški gimnazijci, kar pa seveda ni ravno po volji gimnazijskemu ravnateljstvu, ki bo menda nekaj teh vročekrvnežev postavilo na hlad. — Radi škrlatice, ki je v Mariboru zelo razširjena, je mestni zdravnik predlagal, da ostanejo vse šole do 24. t. m. zaprte.

— **„Slovenski trgovski klub v Mariboru“** ravnokar razpošilja okrožnice, s katerimi vabi na svoj „I slovenski trgovski ples v Mariboru“, ki se vrši dne 7. svečana (ne 8. kakor je bilo pomotoma naznanjeno), v Narodnem domu. V teh okrožnicah slika trgovski stan, ki je v mali izjemi skoro ves v nemčurskem saboru in to ne le v mestu Mariboru, marveč tudi na deželi si pridobiva nemčursko trgovstvo od dne do dne več pripadnikov. Velepomembno je čitati v okrožnici med drugim tudi sledeče: „Skrajni čas je, da se združimo in da začnemo skupno delovati proti nakanam našega nasprotnika, ki nas hoče za vselej ugonobiti. Zato vabimo in pozivljamo vse naročnjake, naj priskočijo klubu na pomoč in ga blagovole podpirati v njegovem delovanju. Klubov namen je, pri naznanjenem plesu se seznaniti z vsemi somišljeniki in prijatelji narodnega trgovstva in si tako pridobiti in osigurati ožjo zvezo in naklonjenost vseh Slovencev. Pripomniti je še, da se eventualni čisti dobiček tega plesa porabi za fond v ustanovitev trgovskega in obrtnega društva v Mariboru. Zato kliče podpisani odbor: Udeležite se vsi Slovenci

„I slovenskega trgovskega plesa“ na germanski meji v Mariboru dne 7. svečana 1904! — Na svidenje!

Odbor.

— **Runeč pri Ormožu.** — Zahvala. — G. J. Kočvar, dež. poslanec itd., poslal je „kmetijskemu društvu Lešnica“ pri Ormožu znesek 10 K v društvene namene in g. J. Meško iz Grma je podaril društveni knjižnici 8 lepih knjig. — Obema najsrčnejši „Bog plati“!

— **Iz Selišč pri Sv. Juriju ob Ščavnici.** Gotovo ste se čudili, cenjeni gosp. urednik, ko ste pročitali naslov tega dopisa, ker vam od nas malo kdaj dojde kako poročilo. Toda sedaj si jaz usojam ter štejem si v dolžnost, nekoliko natančneje spregovoriti o oni točki, ki ste jo že enkrat omenili v Vašem cenjenem listu. Gotovo bodeš draga „Domovina“ čutila z menoj ter mi odobrila misel, kako napačno bode to, da se mislijo tukaj naseliti redovniki — Nemci. Dve mogočni posestvi pridete v nemške roke. Zato me je nekaj sililo, naj pišem in potožim svetu, kjer se čita „Domovina“, kaka vnebovpijoča krivica bo to za Slovence. V kakem drugem kraju, kjer ljudje spoštujejo svoj narod, bi se niti ne brigali za take prisiljence; toda tukaj, kjer je pravo nemčursko gnezdo, tukaj bo drugače. Pred nekoliko leti so si seliški fantje vsadili sredi vasi lipo. Prepevali so krasne slovenske pesmi, njih geslo, po katerem so se tudi ravnali, je bilo: Bog in narod! Da, smem reči, v Seliščih so imeli zatirani Slovenci svoj dom. Gotovo bodete, dragi čitatelji, strmeli, ako vam še enkrat potrdim, da je iz Selišč izginil oni duh domorodne ljubavi in da nam že Nemci silijo v ta kraj. Sicer tudi ni nikako čudo, da se je tako izpremenilo, kajti sem prihaja mnogo ničvrednih listov, kakor na primer ptujski „Štajerc“. Tukaj bi se gotovo tako ne razširil, ako bi ne imel pridnega razširjevalca, ki z vso vnemo deluje ter ga hvali in to je vaški gostilničar in trgovec. Ako bi se v Seliščih hotelo kaj popraviti, bi pač morali tukajšnji „organiziranci“ le čitati take liste kakor je „Domovina“ ki se odločno in vztrajno bojuje proti slovenskim sovražnikom. No, potem bi tudi spoznali in bi ne dajali posestev Nemcem, ki bodo gledali le na svoj prid. Sedaj pa še nekaj! Kadar pridejo občinske volitve, ali bodo volili Slovence? Nikakor ne! In ako bi se jim tu ne dopadlo, ali bodo posestvo prodali Slovincem? Ne in zopet ne! Toda treba bo končati! Ako bodo imele moje besede kak uspeh, ti hočem, ce njena „Domovina“, poročati. Dotlej pa prijateljski pozdrav!

Društveno gibanje.

— **Učiteljsko društvo za celjski in laški okraj** si je za leto 1904 pri svojem glavnem zborovanju dne 6. januarja 1904 v Celju izvolilo nastopni odbor: Armin Gradišnik, Celje, predsednik; Franjo Krajnc, Celje, njega namestnik; Ivan Kvac, Šmartno v r. d., tajnik; Lovro Šah, Teharje, blagajnik; Franjo Voglar, Celje, arhivar; Josip Čulek, Št. Jurij ob j. ž., pevovodja; Terezina Kovačič, Pletrovče, in Franjo Logar, Zidani most, odbornika. — Prihodnje zborovanje dne 2. februarja t. l.

— **Lastni dom, registrovana delavska stavbena zadruga z omejeno zavezo v Gaberju** pri Celju, ima svoj redni občni zbor v soboto dne 23. januarja 1903 ob pol 7 uri zvečer v čitalnični knjižnici v Narodnem domu v Celju. Na dnevnem redu je: 1. Poročilo načelstva. 2. Odobrenje računskega sklepa za leto 1903. 3. Razdelitev čistega dobička. 4. Eventuelna sprememba pravil. 6. Slučajnosti. — K polnoštevilni udeležbi vabi vse svoje zadružnike načelstvo.

— **Narodna čitalnica na Vranskem** je pri svojem zadnjem občnem zboru izvolila za bodoče leto sledeči odbor: Karol Schwentner, župan in trgovec, predsednikom; Dr. Ferdo Kunej zdravnik, podpredsednikom; Ivan Kramar učitelj, tajnikom in blagajnikom; Ivan Jakše učitelj, knjižničarjem; Franc Oset trgovec, Franc Schaur graščak in Rudolf Vrabl, odbornikom; Ivan Laurič trgovec in Luka Stober posestnik, odbor. namestnikom. Društvo je ud Slovenske Matice, družbe sv. Mohorja in naročeno na sledeč liste: „Slov. Narod“, „Slovenec“, „Domovina“, „Slovenski Gospodar“, „Südsteierische Presse“, „Zvon“, „Slovan“ in

„Dom in Svet“. Vsako sredo je običajni strelski večer.

— **Šaleška čitalnica v Šoštanju** priredi v soboto, dne 16. t. m. ob 8. uri zvečer veselico z gledališko igro: „Doktor Hribar“ in s plesom, pri katerem svira domača narodna godba. Vstopnina: Sedeži od 1.—3. vrste po 1 K, ostali sedeži po 60 v, stojišča po 20 v.

— **Bralno društvo pri sv. Križu na murškem polju** ima svoje glavno zborovanje v nedeljo, dne 17. prosinca t. l. ob 3. uri popoldne v šolskih prostorih. K obilni udeležbi vabi vse ude kakor tudi neude odbor.

— **Katoliško slovensko politično društvo „Sloga“** s sedežem v Ormožu si je pri svojem letošnjem občnem zboru sestavilo sledeči odbor: Prvomestnik dr. Ivan Omulec, njegov namestnik Ivan Kočvar v Središču; tajnik Miha Korošec, blagajnik Martia Stanič na Hardeku, odborniki: dr. Oroslav Kristan, Alojz Mikl v Ormožu, Florijan Kuharič na Lesnici, Ivan Škrlec pri sv. Tomažu, Jožef Šinko v Središču; odbornikovi namestniki: Makso Robič v Središču, Štefan Pernat, Jakob Potočnik, Franc Gomzi v Ormožu, Leopold Petovar v Ivanjkovcih ter Franc Zabavnik v Vodrancih.

— **Ljutomerska podružnica, štajarske c. kr. kmetijske družbe** vzela si je za nalogo, v tekočem letu prirediti na raznih krajih Ljutomerskega okraja poučna predavanja o raznih panogah kmetijstva. Prvo teh predavanj bode v nedeljo 17. januarja po rani božji službi ob 8. uri v Franc Jožefovi šoli, za katero se nam je obljubil potovalni učitelj gosp. Jelovšek. Noben kmetovalec, saj iz spodnjega dela ljutomerskega okraja ne bi smel izostati; vsak naj pride, ker razun tega, da bodo slišali marsikaj koristnega, se jim bo ponudila prilika pristopiti podružnici kot udje, od katere ima lahko vsak mnoge koristi.

Druge slovenske novice.

— **Odvetniški shod.** O II. odvetniškem shodu, ki se je vršil 25. oktobra v Ljubljani, je izšlo sedaj v tisku po stenografičnih zapiskih sestavljeno poročilo, kateremu so dodane na shodu sprejete resolucije, govor dr. Ploja o delovanju državnih organov na jugu države in članek „Pravica v službi krivice“, ki je izšel koncem novembra v vseh večjih slovenskih listih.

— **Dolžnosti slovenskega trgovca** so: 1. Dopisovanje v slovenskem jeziku, bodisi z Nemcem ali Lahom. 2. Zahtevati od tvrdk slovensko dopisovanje, račune, naznanila potnikov itd. 3. Zahtevati od tvrdk slovenščine zmožne potnike. Tako združeni storili bomo veliko za sveto narodno stvar!

— **Osepnice na Gorenjakem.** Uradno se razglša, da je v Hrušici pri Jesenicah doslej sedem macedonskih delavcev obolelo za črnimi osepnici, izmed katerih bolnikov so trije umrli. Sanitarna oblast je odredila najskrbnejše vse, kar treba, da se ta strašna bolezen ne razširi.

— **Slovenske Radeče** imajo zopet svoj nemški (?) „fajerber“! Sramota!

— **Cela občina Nemška Loka na Kočevskem,** kjer je dve tretjini Slovencev, je pristopila k „Südmarki“. Občinski predstojnik g. Ivo Medic (trd Nemeč, kakor svedoči slovensko ime) je pri občinski seji dne 29. decembra predlagal, naj pristopi cela občina k „Südmarki“, vendar na njegovo ime. Predlog je bil sprejet, ker je proti glasoval samo eden odbornik.

— **Vojaški upor na Koroškem.** Pri Beljaku je nastanjen 3. eskadron 6. husarskega polka. Te dni so se vojaki tretjeletniki, ki so dobili povelje služiti še osem tednov, uprli. Upor je bil zadušen.

— **Žrebni dobitok.** Podružnica ljubljanske kreditne banke v Celovcu je pričela s svojim delovanjem dne 2. januarja 1904 ter je prvi kupec srečke, in sicer avstrijske kreditne srečke, ser. 3845, šte. 25 zadel pri žrebanju dne 2. januarja t. l. 2000 K.

— **Posebne instrukcije za dijake** so vpejlali goriški Italijani. Neki Albanese je ustanovil cel zavod, v katerem bodo vseučiliščniki poučevali srednješolce. Plačevalo se bo po 30 kr.

od ure. Najbrže bodo tudi slovenske dijake vabili k tem laškim instrukcijam.

— **Ponarejeni bankovci za 20 K** krožijo po Goriškem. Najprej so jih zapazili na Furlanskem. Spoznajo se na tem, da imajo nekoliko manjšo obliko, rdeča barva ni popolnoma zadeta in orel je na eni strani širji, kakor na drugi. Podobi Avstrije in Ogrske ste slabo zadeti in podpisi so nečitljivi. Tudi pravopisne napake so v nemškem tekstu. Poglejte torej natanko vsak bankovec, da vas ne opeharijo!

— **Radi demonstracije proti veselici „Südmarmk“** v Trstu v hotelu „Evropa“ je redarstveno ravnateljstvo prisodilo šestim demonstrantom po 14 dni, dvema po 12, enemu 10, štirim po 8, dvema po 2 dneva zapora. Desetim osebam je prisojena globa v denarju po 50 K.

— **Samemor.** V Zagrebu se je ustrelil računski podčastnik Mihael Zupančič, rodod iz Brežic. Zupančič je bil šele 22 let star in šel je prostovoljno k vojakom in služil tudi prostovoljno že četrto leto.

— **Zahvala Hrvatov Slovincem za simpatije.** V dobrem spominu so nam še krvave rabuke, ki so se godile v prošlem letu na Hrvatskem. Vsi Slovenci smo takrat živo kazali gorke simpatije do kruto tlačene bratskega nam naroda. Za te naše simpatije prihaja sedaj s Hrvatske zahvala na idealno lep način. Hrvatski vseučiliščniki, združeni v pevski in tamburaški klub „Mladost“, prirede namreč, da se v imenu hrvatskega naroda hvaležne izkažejo Slovincem za te simpatije, dne 3. februarja v „Narodnem domu“ v Ljubljani veliki koncert s plesom na korist „Družbi sv. Cirila in Metoda“. Pripravljalna dela v to svrhu so že v polnem toku.

Politični pregled.

— **Proračunski odsek avstrijske delegacije** se je včeraj zopet sešel; na dnevnem redu je proračun zunanjega ministristva. — Pododbor proračunskega odseka v zadevi oskrbovanja vojske se je sešel že 7. t. m. Delegat Kaiser je govoril o željah poljedelskih zadrug glede na kupovanja vojaških potrebščin. Zahteval je, naj vse kupi od domačih poljedelcev. Del. Stransky je govoril o željah čevljarjev in jermenarjev, ki naj dobe več naročil. Del. Schneider je govoril o zlorabah židovskih založnikov in je obžaloval, da vojna uprava daje prednost velikim obrtnikom na škodo male obrti. Sekcijski načelnik Röckenzaun je obljubil, da bo vojna uprava vedno vpoštevala želje obrtnikov.

— **Vojno ministristvo** je svoj načrt vojaškega kazenskega postopnika umaknilo. Ta zadeva je sedaj v istem štadiju, kako je bila tedaj, ko sta se sešli delegaciji — elaborat je vsled prememb, ki jih zahteva ogrska vlada, v nevarnosti.

— **Pravda zoper olomuškega nadškofa** dr. Kohna se je pričela ter stoji za nadškofa zelo slabo. Neki kardinal je izjavil, da se Kohn ne povrne kot nadškof na svoje mesto. Papež ga bo primoral, da se odpove svojemu dostojanstvu, ako ne stori tega prostovoljno. Kohn ostane potem v Rimu ter dobi najprej kanonikat v kateri rimski cerkvi. Novega nadškofa pa ne bo volil kapitel, temuč se bo določil sporazumno med kurijo in avstrijsko vlado. Kot kandidatje se imenujejo prošt princ Hohenlohe, prošt baron Grimmenstein in prošt dr. Klug.

— **Ogrska zbornica** je sprejela rekrutno predlogo v naslovu z veliko večino ter odklonila vse protipredloge in resolucije. — Domobranksko ministristvo je odredilo asentiranje rekrutov za čas od 1. februarja do 1. marca, a če bi parlament rekrutnega zakona poprej ne rešil, bo asentiranje v času od 15. februarja do 15. marca.

— **Bolgari in Srbi.** Srbska velikošolska mladina je visoko dvignila zastavo južnoslovenskega edinstva. Stopila je v prijateljske zveze z bolgarsko in hrvatsko vseučiliščno mladino in začela izdajati list „Slovenski jug“. Prete novi zapleti in prav verjetne poskušnje, da se razširi tuj vpliv na Balkanu; zato se je ustanovila srbsko-bolgarska zveza, in zlasti srbska mladina dela za srbsko-bolgarsko pobratimstvo. Srbska mladina ima samo en cilj, ki bo združil Srbe in

Bolgare: „Svoboda potlačenim in sužnjem; revolucija v Stari Srbiji in Macedoniji“.

— Angleška, Francija in Romunaka so sklenile, da prekinajo popolnoma diplomatsko občevarje s Srbijo, dokler morilci kralja Aleksandra ne bodo popolnoma odpravljani z dvora.

— Turška vlada je naznanila poslanikom veselih, da pripravljajo macedonski odbori za spomlad večje nemire kot so bili dosednji ter pošiljajo v ta namen svoje zaupnike po celi Evropi. — Prihodnji teden pride Boris Sarafov na Dunaj, da dela propagando za Macedonci. Turški poslanik je že v naprej storil vse potrebne korake, da se Sarafov prepove javno predavanje.

— Norveška vlada je izdelala zakonski načrt, ki omogočuje nadaljevati ženske v državnih službah, ako imajo iste službene pogoje kakor moški.

— Rusija in Japan. Ruskega odgovora na japonsko noto nočejo razglasiti. 7. t. m. je je bila seja, pri kateri so bili navzoči vsi ministri. Odgovor Rusije je napravil nepovoljen vtis. Prebivalstvo je vznemirjena. Ruska mornarica Črnega morja se na novo oborožuje. En del odpluje v vodovje daljnega Iztoka. V arzenalu vlada mrzlična delavnost. Iz notranjega Krima prihajajo poročila o velikih vojnih pripravah. Veliki knez Mihajlovič je pregledal tamkajšnje garnizijo in mornarico. Japonska vlada je nakupila v Hamburgu velike množine smodnika. — Korejski cesar se bo v slučaju vojne zatekel najbrže v kako evropsko poslaništvo. Ruskim in ameriškimi četam je japonska vlada prepovedala železniški transport v Soeul. Vse japonsko časopisje zahteva vojsko. Kljub temu, da je odgovor Rusije še tajen, se vendar čuje, da Japonska ni dobila zadovoljivega odgovora. Vendar Japonska baje še ne namerava nastopiti z ultimatomom. Te dni se je vršila ob navzočnosti japonskega cesarja in diplomatskih zastopnikov v Tokiju vojaška parada. Pešci so izborno nastopili, istotako topničarstvo, le konjeništvu ni bilo dobro valed nedostatne kakovosti konj.

Loterijske številke.

Trst, 9. januarja 1904: 76, 66, 74, 12, 16.
Linc, „ „ „ 21, 27, 7, 40, 61.

Dražbeni oklic.

Po zahtevanju Simona Kukec, posestnika v Žalcu, zastopanega po dr. Jurju Hrašovcu, odvetniku v Celju, bo dne 29. januarja 1904 dopoldne ob 11. uri pri spodaj omenjeni sodnji, v izbi št. 7 dražba zemljišč vl. št. 373 in 127 kat. obč. Spodnja Hudinja (Unterköting) obstoječih iz ene 1 nadstropje visoke, 20 minut iz Celja ležeče hiše št. 13 v Spodnji Hudinji s krčmo in kegljiščem s pripravo, 1 vrta in 1 svinjaka.

Nepremičninam, ki jih je prodati na dražbi, je določena vrednost s pritklinami vred na 18 620 K 06 v.

Najmanjši ponudek znaša 12.413 K 37 v; pod tem zneskom se ne prodaje.

Stem odobrene dražbene pogoje in listine, ki se tičejo nepremičnin (zemljiško-knjižni izpisek, izpisek iz katastra, cenitvene zapisnike i. t. d.), smejo tisti, ki žele kupiti, pregledati pri spodaj omenjeni sodnji, v izbi št. 5 med opravnimi urami.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodnji najpozneje v dražbenem obroku pred začetkom dražbe, ker bi se sicer ne mogle razveljavljati glede nepremičnine same.

O nadaljnih dogodkih dražbenega postopanja se obvestijo osebe, katere imajo sedaj na nepremičninah pravice ali bremena ali jih zadobe v teku dražbenega postopanja, tedaj samo z nabitkom pri sodnji, kadar niti ne stanujejo v okolišju spodaj omenjene sodnje niti ne imenujejo tej v sodnem kraju stanujočega pooblaščenca za vročbe. (15)

C. kr. okrajna sodnja v Celju, oddel. III, dne 19. decembra 1903.

Dražbeni oklic.

Po zahtevanju dr. Avgusta Schurbi odvetnika v Celju in drugih bo dne 16. febr. 1904 dopoldne ob 11. uri pri spodaj omenjeni sodnji v izbi št. 7, dražba zemljišč:

a) vl. št. 10 kat. občine Kazase (kmetijstvo) obstoječega iz hiše št. 9 v Kazasih, gospodarskega poslopa, svinjaka in kozolca ter iz gozdov, pašnikov, hmeljiščev, travnikov, 1 vrta in njiv s pritklino vred, ki sestoji iz ene krave, 1 par konjev in gospodarskega orodja;

b) vl. št. 116 kat. obč. sv. Neža (kmetijstvo) obstoječega iz hiše št. 25 v sv. Neži, gospodarskega poslopja, 1 svinjaka in kozolca ter iz njiv, vrtov, travnikov, vinogradov in gozdov, s pritklino vred, ki sestoji iz ene grozdne stiskalnice, 2 vinskih preš, 1 kadi, 4 sodov in enega podstavka.

Nepremičnine, ki jih je prodati na dražbi, je določena vrednost s pritklinami vred, na 22.006 K 66 v.

Najmanjši ponudek znaša 14.671 K 10 v; pod tem zneskom se ne prodaje.

Dražbene pogoje in listine, ki se tičejo ne premičnin (zemljiško knjižni izpisek, hipotekarni izpisek, izpisek iz katastra, cenitvene zapisnike i. t. d.) smejo tisti, ki žele kupiti, pregledati pri spodaj omenjeni sodnji, v izbi št. 5 med opravnimi urami.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodnji najpozneje v dražbenem obroku pred začetkom dražbe, ki bi se sicer ne mogle razveljavljati glede nepremičnine same.

O nadaljnih dogodkih dražbenega postopanja se obvestijo osebe, katere imajo sedaj na nepremičninah pravice ali bremena ali jih zadobe v teku dražbenega postopanja, sedaj samo z nabitkom pri sodnji, kadar niti ne stanujejo v okolišju spodaj omenjene sodnje niti ne imenujejo tej v sodnem kraju stanujočega pooblaščenca za vročbe. (14)

C. kr. okrajna sodnja v Celju, oddelek III, dne 21. decembra 1903.

Sveže tropine

(treberji)

se dobivajo vsak dan v delniški pivovarni v Žalcu.

(10) 3-2

Svoji k svojim!

Lovro Pokorny

švečar in medičar:
v Celju, Gledališka ulica št. 5

priporoča

častitim cerkvenim predstojništvom, trgovcem in cenj. občinstvu svojo bogato zalogo voščenih sveč najrazličnejših velikosti in oblik, posebno pa krasno izdelane velikonočne sveče in sploh vse, kar spada v to stroko.

Postrežba točna in solidna. * Cene zmerne.

Svoji k svojim!

(11) 3-1

Izurjena

prodajalka

špecerijske stroke se sprejme pod zelo ugodnimi pogoji pri

JAKOB JANIČ-u, ŽALEC pri Celju.

(4) 4-2

Več tisoč lepih

hmeljevih drogov

smrekovih ali hojevih, kupi

Fran Roblek, posestnik v Žalou.

Po ceni se proda 2 vagona suhih bukovih drv in 60 meterskih stotov sladke lepe mrve. Več se izve pri KAROLU CIMPERŠEK-u trgovcu v Laškem trgu.

(16) 3-1

Kdor drsat se hoče

naj pride na led

poprej pa drsalke

vsak mora imet

in take po ceni najnižji

prodaja

Trgovina z železnino „Merkur“
Peter Majdič, Celje.

Tomažovo žlindro

najboljše gnojilo za travnike in vinograde

bogato zalogo

slamoreznic

in drugih poljedelskih strojev

priporoča

